

Professzor dr. Horváth Gyula (1951-2015) emlékére

Lapszámunk megjelenése előtt néhány nappal helyezték örök nyugalomra Pécsen dr. Horváth Gyula professzort, az MTA doktort, Széchenyi-díjas közgazdászt. Halálhírét valamennyien őszinte megrendüléssel hallottuk: alig 64 évesen, kutatói pályájának csúcán járt, aktívan és tetterősen. Életútját az általa másfél évtizeden keresztül irányított, szellemisége által meghatározott műhelye, az MTA Közgazdaság- és Regionális Tudományi Kutatóközpontján [részletesen bemutatták](#), e tekintetben nem szívesen bocsátkoznánk ismétlésekbe. Fontosnak tartjuk ugyanakkor kifejezni, hogy ugyan sajátos és sajnálatos okokból műhelyünk, a PTE Földrajzi Intézete és az egykori RKK között hosszú éveken át távolról sem volt ideálisnak nevezhető a viszony, személyünkben mindvégig elismertük és nagyra becsültük a professzor úr tudományos és tudományszervező munkásságát, mindazokat az eredményeit, amelyeket számos díjjal és kitüntetéssel honoráltak idehaza és külföldön egyaránt. Úgy véljük, hogy mindazok, akik Magyarországon a térrel kapcsolatos társadalmi problémákkal foglalkoznak, érkezzenek akár a közgazdaságtan, a földrajz, a szociológia vagy az urbanisztika felől és vallják magukat akár geográfusnak, akár regionális kutatónak, nagyon sokat köszönhetnek néhai Horváth professzornak azért, amelyet e kutatások, kérdésselvetések társadalmi elfogadottságáért, a közbeszédbe való bevezetésért, illetve európai kontextusba helyezéséért tett. Másfelől, pécsi gyökerű folyóiratként érezzük annak a veszteségnek a súlyát is, amelyet a város tudományos közéletét meghatározó, kiváló személyiség elhunytá jelent. Az, hogy Pécsen a mai napig létezik akadémiai társadalomtudományi kutatóintézet, igen jelentős részben neki is (volt) köszönhető.

Folyóiratunk hasábjain az utóbbi időkben tanítványaival, munkatársaival találkoztunk. Sorra jelentkeztek nálunk írásaikkal azok a fiatal kutatók, akik a regionális tudomány helyi műhelyében sajátították el a szakma fogásait, vagy éppen a KRTK munkatársai voltak Pécsen vagy más városokban. Reméljük, ez a sorozat nem szakad meg, hiszen mint minden jelentős tudós távozása után, most is elsősorban rajtuk, a tanítványokon áll az életmű megszakadt fonalainak továbbgombolyítása.

Forrás: Mánfai György felvétele

[a szerkesztők]